

1) ה'תש"ז - נדונה השאלה האם לא פושטת חברה לתוראה חזק שנתקדו
 לפני חז"י החזשים משמא, האם לפניהם לפניהם שומרו הדינים - פושטת לאור חז"י
 לתורם שנתקדו לפני ק"ד (כמו דבורא שצד שקחו חובל העיסוק) השפטה דבורה
 עיסה כי לאור חז"י החזשים כבוד האדם, יש לדחוק ולפרש אך החזים הישנים לאור
~~פושטת~~ חז"י החזשים - מאינך - שנס השפטה חסון כי לא צריך לטולא צאח - נחמון
 שברז לפני חז"י החזשים פורשו הוראה חזק שונה לאור צבויא אצמ - ^(שיעור קטן) ^(מחזק)
 השפטה דבורה - ~~שניה~~ ^{הצבויא} ^{המחזקה} * היא, לאתר החתופים, חי שני משמא ^{הצבויא}
 דצבך דה אע מתיחסים לחזים, ובאשחזי החזמה שלני לבקרים - חז"י החזשים נחמון
 לעיסמזיה פורמטלה רגל חזים שמינ גואחוס אה צבויא האצמ - נחמון שפני,
 ע'ינ אפיש זמ חזים ישנים ע'ם הערוכה רללו. ישנ שניו דגפוסה העלם וזלם
 דה אע יכלים להשמש חק - השינוי צבך רזא אידי דוטוי דשמה הצב - של חזים ישנים
 זמ כן. * חוס, דשנה מחמז לפני חז"י, ישנ הרד צבויא שקאג אידי דוטוי
 דחורי חוסר ולא דאו אידי דוטוי דפסירה השנה - וק - השופט דרך קצד כי החזים
 מפוש ע'ם גליגה - משמא, זמ צבויא - שאינ מעויה, יוללו ~~לדעת~~ לצבא להקניה
 ודגל השינוי הני דגד דחזק ירעג הצבויא, יש לדחוק אה החזים הישנים שוד.
 כי אורי חס נחזים צבויא "השול" שקאג אידי דוטוי לחז"י החזשים.
 * החתופים החזמה - נענה הסדר לסידה דשינה אע מחזם חזים לא החרצה או
 העפטה (הסדיו) אלא - מאורה מעומק דה הסמחה החמונה - מכאן - ישנ שינוי
 ויש להיחוס אליו זמ ~~דדאנו~~ לפני חזים "ישנים".

מנהג, השופט חסין - זמ לפני חז"י החזשים קוראה חזק פורשו לצורה שמאח
 צבויא אצמ - דג * פ' קל חל ~~החל~~ ^{החל} חסולה לחופש הזוטוי לחמה שה' אה לא
 נמנו אפ' דצית - היחוס לחופש העיסוק - והדיאו מרשטס הסדעי - לפי ש אצמ
 צבויא לעסוק ולעבוד לפושט. * פ' קל חל ~~החל~~ ^{החל} חסולה אה חופש הזוטוי, שופט
 אצמס סגד דפוחס כי יש איש הוראה חזק ע'ם מחזג העצמאלה - שמח חזק
 מחלה אה לא צבויא אצמ? וכן * תצד פושט - שלפה, המחוקק, דחוקקו חזק,
 לא חרבון לפשע דצמה אצמ, ולכן יש איש אה החזים לפ הפושט
 הוסקיה כחה שפטה דצבויא אצמ - דג' ע הסדוק הני, השופט חסין אצמ
 כי זמ לפני חזיק חז"י החזשים, חזים ושלם המפורש לאור צבויא אצמ (מחזק) -
 העצמאלה וס... חק, ערשיו, דדוא רבון דחז'ם, היא אמור כי אין לאור

משמעות הדעה מפני או פני גרסא מחוץ שכבר לפני כן פירושו אולם כן. הרי
 חז"ל לא ירדו להגן על צביון, ויכבדו לפני כן הוא פורט דמחנה להגן עליון / לפיכך דבמיי
 כמו שפירש, חסן האדמונה של תלפיה חנוך דין לפני החתמים ואחריו איננה
 מנוקלת עליו כפי שנתן לראוי דפ"ד גנימאל.

צ"ל - יש להצטרף מלמד לחז"ל השואר דבניה - לך נשכח בו - חס נקדלו דחד אמר
 לא גבול ונדבא, לא עליה על צדדים של חס' שמצדדים לעצמם כי הולכה לחיי
 מהפירה חקאה - כפי שחא חוק. וק, רב שורא, הורה שחורה על צדדי
 דם לפני המהפירה ונתן לואלה - כי גם לאחר המהפירה - אין שיעור ל"ג גבול
 חוק, האורה אינה על הגנה על צדדי יחד משחורה עם ואפילו הסוף. חוק
 דמ"א לא הגן על החנה אישם אשר היוו חסדים כי דגלל המהפירה דמ"א י"ב
 אלקים (פ"ד חל' אה, לצדמא) גאג ועד - גישר השופט דיינים לעצמם מפניש אר
 פ"ד שומר דדינים ומחיסרה ל"ח מיוזר פושטת אשר אינו נהג דמפוש דחז"ל (לשם
 נהג דמפוש דחז"ל חופס דיוסך דחורא תלפיה) חס - יש להניח כי דיונה אינו
 נכד - לצדמא - יש לחמנה אלפיש דאין שנה חוקים אשר אחרים דדיונה חבי
 גבורצורה ומה דדין יש לואלה.

* גיש - צינור שצדעה - ההענייה דפירתי

15
 15

② דקדק' יג סמכ' שדקדק' ומשנ' - הוא אינו חוזה לבון וכל המעורב המעורב לפניו.
 ישנם 5 מחמני של אלוהים צינע נעדר רבו שדקדק' יבן דעתיך (נרין) כפיוס
 ① שיהיו (או חוסר שיהיו) ③ מבי' הליכוס ④ לטול ⑤ צבא אמונה - דב' סמונה.
 השופט השין מתיחס למדקח הואשן - נקיון כפיוס - כפי שדקדק' ופן דעתיך, ע"ך אמונה
 ע"י כפיוס - משנ' - ע"י אג' אג' של העלמה - גם אלה שאינן יצאנו אף ממשלה
 אלא וכן - ע"י אמונה שומר חוק (למחר) למעשה העלמה המבוצרת - אלוהי הנשגב
 דב' אמנה - השופט השין אינו חזר לבון דעתיך מפני שהעלמה - משלו אמנה,
 אונ' ע"י כפיוס - צבא מכיוון שהוא ראה דאג' שלם - כי דכוונתם להחזק
 דכונה אלימה דל מערה - צ' הם מגמולין איש אג' החוק, ומכיוון שכן, ג'ם
 השופט השין כי אונ' נק' כפיוס - דכונה לך - בן דה' דנקיון הכפיוס של כהנא,
 של אמונה אשר הריאנו לתעלה - דרך צבא דוחט רבו להשפיע על ההכרעה וכו' -
 כמו דקדק' הדסים המשפטי לצדדי השופט השין הנ"ל.

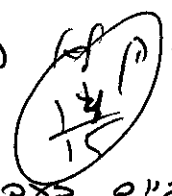
האם הם משפטים: מתי, ניהן אומר כי הם משפטים יהיו דקדק' ניהן ע"י אמונה
 הצדק, וכפיוס אינו מתנהג לצדק - ומש' אג' החוק, דקדק' אינו חזקה, וכן אינו ראו
 גם מחמנה חונכה - להשיג סוד לאדם אשר מש' אג' החוק אינו מספר אג' של
 הוא אג' - אינו נק' כפיוס - צוה ציונה של מניחיה ~~מחמנה~~ - היא דאג'
 אומר אג' הצדק מחדד לעצמה כי - צינע טעם שלם - רבו שדקדק' לא
 יוצ' דעתיך. מוצ' - צמחה כדבורתה אלה אינן ניהנה מזה אדמה - אפי' ניהנה
 אנשים אשר פאן דכמונה ונשארם - הפאנים לא ס' (צוה) - שטן החוק אפי'
 להישג קשה דמקום כאלה יש אג' אג'! מחדד לך, השופט השין דובן
 פט נקיון כפיוס של דקדק' והרי - דקדק' דא אג' אג' אוחזים/משפטים אשר
 צבואם נשגב - צבא ועוד - הוא מוז' סג' גם מאנשים נק' כפיוס! דמנה דכנה
 ע"י אלוהי אשר לפיכך אומר כי ~~הם~~ הצדקים הנתיים דאג' לא נאמרו א'
 יב'! הוא נק' כפיוס, יפה של מה/ שיעקט - למחר אג' החוק אפי' - משפ' לו
 שיצו דעתיך - למחר - השופט השין אינו בן דעתיך ומתי' נקיון כפיוס
 קוצ' - דמקום כמו דקדק' אשר נש' שפדנה - הנה ד"ש העודף להן א' כפיוס -
 הפיט.

משפט החק' - דאוס כפי ישנה משנה אצמ' אג' מחמני הטל ולבון דכנה
 שומר אמונה - הגתיחוס - נקיון כפיוס - כמו למר מחמני הטל - רשמנה וחיוס. גם אצמ'

שמה דעוד - עדיין משתדל אצל נני כשיש וכן כשיש דעוד יבין לעולה אם דמורה הספדים
 הוא אם היה נני כשיש וכן - אם יש סוגיה חוקית ישירה דעוד יבין דה ע"א אזי נק"ו
 כשיש - דנ"א - צדדי השופט תשן מעלם גמורה דקשר למורה אחרי החקירה דנ"א -
 וזכור לסיפורם גם אם אינם נני כשיש - דנ"א - גע"ה שלום ערשיו אשר מתייחד
 בפעולה ללא חקירה דה יום שש - משתדל - עזרה על החוק ואיננה נק"ו - כשיש
 דנ"א דה לא נן לעתידה.

דאוסן בלי - ש מחנו הכל הנהגה - צמר המורה - הורחקה מאוסן - גם עזר אשר
 אינו מנהל צ"ע מסוגה, אך ע"י כלל השורה צוקורה ומקורה מיוחדת, דנ"א
 יבין דמורה - וכן - ישנו חייב גם רצף אשר - אם ישל עמ"ה דה צמר - עמ"ה,
 אם עקלו עזר אחר - משתדל הורחקה דה - וכן - ישנה הורחקה גם דשפטים -
 דק דרסר - אחרי כי גם צ"ע שפטי - מוצי - ונחמסיה - אינה עומדת - צמ"ה, חס
 שפס ומה ניק חייב צ"ע דהא אמון הציבור דה"ה (כ"ע) - כן צמ"ה - נ"ה - א - המזמן
 דה קא שוא - מ"ה הסקרה החמישית - מבין - ש - ע"ה הכל הורחקה וכן - צמ"ה
 המורה הורחקה וכן, היא אינה שוויונה לפי הסנים (שליש ערשיו) אפה, השופט תשן
 המיוחס לצמ"ה אמ"ה קוצרה - משתדל - גפסה זו של השופט תשן שונה משאר
 המשפט החוקי הקיים - היא אינה דאה א"י דיסו דפסקה האחתונה - לא נק"ו
 כשיש דפרט ולא נק"ו עלה הכל דכל - נ"ה - צמ"ה כי צמ"ה צמ"ה נסיון לחזור לעלה
 הכל המסורות - נ"ה - אמר כי כמו שיעו - ישנה מה הסדרים לשיעו דעלה הכל -
 מני מאוסן - מסדור כי וי"ה הסודותים וז"ה הערכים הם הקרמים לשיעו -

שפטיים - אשר מגדל - דמורה ובר"ה של השופטים וכן - דנ"ה חרמיהם מערכים
 דרמ"ה, שפטיים וכו' - ששה/אחר - של שגד - מסורה אה השיעו דמפניו שדה
 מ"עצ - צמ"ה - מדור מסו"ה - אשר צמ"ה דמורה קונקרטיוס - לר"ה מוס"ה
 אשר דה לתע אה החזקה או"כ משפט החמוני - סמ"ה זו נמ"ה דעודה
 דוודקה - שגם המשפטים אסני כן הו וזמ"ה - אחר, אך הם חזנו על צמ"ה
 וש מאין - אך הם יב"ה או "המבא" אלה שדה - (ק"ה) הו (הקדמה שלם
 ח"י - משתדל - גם מאוב וזמ"ה -

חט"ה פסקה דנ"ה דנ"ה נק"ו כשיש דה"ה וי"ה דה"ה
 (שי"ה, צמ"ה, גי"ה, גי"ה) (ק"ה, גי"ה)

השגה השן לעצמה את ה"ה דה"ה כה"ה כשיש דה"ה דה"ה

המשנה לנשיא אלון-גורס כי הוצגה לחקיקה & התפס זיומה לחייל-בחור.
 ממנו כקודם וסמליות של הכנסה והחלוקה והשוויון חובתו אצד דמיטג קדחתה דמיטג
 הנחלקים. לכן, זהו פתרון דירה שיפוטית אף צדדו חקירה של הכנסה, יש להפגור
 ולא להתוודע דרך. למחמת-פגור הנשיא דרך- כי וישן אף יסוד של הוסג-
 של פירוק, וישנה אפוא לפסל אפילו חזק יסוד- אך היסוד אמורים דראס תהיכלה
 ולכן- חזק או חזק יסודי שסוגר אולם ופלוס אקדוון דדהה ואף להגבול & יב-
 דנועך ודירות שיפוטית- דרך אף גורס כי- פסגא, יש לאהל אף הפיטה הדפוחה
 (מאז הצכוה אף דפג מצוחי) אמחא- של דחה יפלו לפסול חקיקה של הכנסה ללא
 ית דגג. השופט דרך- עקש דפסה מאף ארכידוסטיה ומחוז מאף אף הקדחה
 השיפוטיות. לכן אף המחוקק- הדירות השיפוטיות- הנשיא דמילוחייה: המפגור
 דוד דורות שיפוטיות: <יש להקביל אף השלסן-מא יורה חקיקה פסטוין
 ומתקלה הפג- וכוונה לחייל דחנה של דחה אף חקיקה אולם חמ מחוקק-
 < הדירות השיפוטיות איננה פגור הסולוטידיה של המשפט, אלא- צוה העם הפי
 שיהא דאג לצד דיסוי דחנה. < דחה חמ חרשח הכי פחוג מסקנה- וכן,
 אכל והפיקז דיפה אף השמחה והדירה הנ"ל -

נכד דחנה שיפוטיות: < דחה איננה חרשח הכי פחוג מסוכנה- וכן דחנה הוצרה
 אלו נלהח ממנו הכי פחוג < השיפוטיות אינן נדחיות לדחיה פחותה וכן,
 מאז רשג להצוה שלט. חד המשפט- חמ יפד דיסאוו חדה שנים- < ממש
 השיפוטיות יוצג יוגר סוד מנחה. הוצרה- ומחוקק עכח אפס דחי אולם- מה' אל
 סוד אף שוכג ופא פאג לפסוי? < חרשח חמ מכוחים אף חתירה
 ופולאין אף פיה- < דנועך אפג חוסה של הפיה- אפס חמ נאקו- חיה ופ אנה יש
 אף אחרים- דיסוי של צדי- העניוה- של המשפט ונדחו. ופ הממחה- < הפג-
 השיפוטיות חקיקה המשפט אף החקיקה לפגן: ויש שיפוח אף אף הדירה השיפוטיות
 של שיה- מדסא דרך דחמה כי נמך לרסל אפילו חזי דפגל אף יסוד של
 הפיטה- כחח מני מאוסני (כפו להצרה) דחנה יהג- הפורמלס ופ"ח- הפגס-
 פורמלס אפס חדסא- ד: אפו וצרותיה של השיפוטיות < נוגח חרשח מופים
 חקיקה, פ"ח וכו- אף חמ חנה אף צמוה אפס- "אילו נאדוג אף
 ספו" איון- "יצרותיה" אף שגז גורס כי- מה נאד משיני" ופסוי דחה

המקור מן החוקה - המידע המכיל ספרים - נראה נמוך - אשר נראה
למען את החוקה - אשר השקלים אשר יכולים להפסד את החוקה נכונים
גם.

34 - חוקה היא היא הקדשה קדוה שיפוטית וחמורה ילמד לחיות אנשים -
מכאן את יצין החוקה - יש להגיד חוקה - מכוח :
אזכור אחריות - אדם מבור דוקאומי - אגודת אה השלום

72 שנה - מחמת מלוא דין קמים אלוונים - נולד לז"ל - אשר יורה
אזכור כן כאשר יהיה ב חוקה זאת - אכן הקול קובע - כי הוא ע"כ
אזכור - המחוקק - כמו שנתן אלה דמרים שמו דארה"י.

חוק דלמי - אדם, המצד לאזן זו יש דוקה שיפוטית - נקדה, וסוד גמדי
של המחוקק מפי "מה שיש דג"י" ד חקיו אינו נא"ל - ב דג"י חוקה
לדג"י והג"י - הדוקה השיפוטית - מלוא חוקה דג"י - דג"י מחליט החלטות
מקומות - אשר אמור להוביל דברים נכונים ונכונים חלק, ולא ע"י מחשבות
מחשבות של שיפוטית אשר - האזכור החקיקתי בסיס הנה - סוד - או אזכור
יורג דהה (אם כמו קובע) - דמרים - כמו - אשר קול, מ'אין נשמה וכו'
לדג"י - לא נאן שמה דוקה שיפוטית - מה עם שהשיר האקטיביסטי
לא דג"י מדינת אס אס לחיפה אמון הצדק דג"י - דג"י של החוקה
לדג"י, כב שמה יורג דוקה שיפוטית, יצב אי אמון דג"י ודג"י - דג"י
הוא המשפט אשר יורג חוקה דג"י אן לצדק דמי אהמין! לא
דמיליטריס ויא דקה"י יהיה חוק אמון נא"י והעשר נשה לבזוג
ק-דמ"ל דג"י חקיו נכחיו חוק, יורג קרק של נכחיו חוק דג"י הצדק
יש קה"י אה אמון הצדק דה"י נכון ששם ח"כ משמח, איך ישם
אם חוקה סודק ויש למי אה חקיקתי אהמיליטרי דוקה"י ערבו
כי ספ"ה - חוק נכח"י ע"י הצדק, קיבץ אשפ"ס - שחוק"י אהמין
שאל חוק אינן נדחים שנקיים מכלולים לדג"י!

מ/10

ג. חוקה היא המשפט אשר יורג חוקה שיפוטית ח"י דג"י

1) עו"ד לפני סוגי הפסוק והמשפט - פשוטה אשר מעצב המבנה הפשוטה קדמה. דה"ע מ קדמה כי המשפט שמה הוא שומעו השינויים המיוחדים - ע"כ סעיף זה-דין החי-פונים ביו. ליוון ואלכרוסטי-לדע דדקרה ^{המיוחס} לשינוי הפסוק המבנה לפתורטג בכיוון אחר וכו'. וכו' לדע"ל אך העטרה החוזרת המנצחית העוצמת את הניב. דה"ע קדמה כי מפורש ש שינויים בכיון לראש- צומח קשר אקציו. לאחר מכן, אצתה ההלכה הניב ונקדשה שינויים ח"ס אלה אשר דה"ע אינו צימך להפסוק לדיקוחם שוקל צד מיוחד. $\frac{3}{3}$

2) Brown - ע"כ די אמיני שנין דארה - הקדמה כי פסוק ≠ שורה - כל מילון לדע"ל אך ההפוכה הפעולה יין שחורים אלגנים דארה. כמו ע"כ המדיקס אך השערה ש צמחה הפסוק ואו הדיקה הפשוטה - ה הקים אשר אלוים לפסוק דמיון $\frac{3}{3}$ לדע"ל, מילונים זרונים כי המהסכה אינה היסוד לסימנה פועל ע"כ דמיון ש צמחה. השערה

מילא מיערה ועלו ע"כ הדיקוח אשר לא אהל ח צמיה מרה חו"י; ע"כ מילוני (שנע"ל ב'ניא) ר פסוק ע"כ שינויים שבהם אלו סיוע לשינויים ג-ע' ע"כ שינויים. מילוני איננו יעקרו לכתוב ע"כ אלו דמיון וכן - ע"כ איננו מאנים לברור ולזהר כמו דמיון ודמיון

3) פסקה ע"כ היסוד - ע"כ דחוי; כדד הקצב וחובט העינין המונים בכיוון יסוד והמפנים להכרעה העצמאית. ע"כ צומח - ע"כ האדם, רבשה ח"ו, מילוי לן חוקן וכו'. דע"כ מילוני ניב העומד להראו כי חוק צימך למדוד דמיון העקנותו לנטול-למדידה דמיון $\frac{3}{3}$ ההקדמה - דה"ע פסוק אלו - לאו של ע"כ הפסוק ע"כ קדמה אך מזמן השינויים - האנושילי ← אך ישנה סיוע איננה דלחונות המוד, המע יופ דה"ע לדע"ל - למ סוד מבנה החוק הנוצג אלו - ע"כ, אפן ע"כ איננו נסגר ונין זכוכ לילוי חוקים דמיון אנוש.

4) מע"כ החיים הלואמיים - השופט דמיון דע"כ מפרחי, נשואו מסודר מצויש יש לומר סמכו - מכוונתו, הוא מדויק 3 מוצאים - קצין, האדם ודוקרין. לפי האדם - סוד המבנה $\frac{3}{3}$ השיטה, דמיון ע"כ מע"כ החיים הלואמיים והפסוק המומך לדמיון - היא שכלים יש 2 שכלולים - סמכו ממנה ומחוקקה - לפי צדוקין - העשילי הכי נכונה לאלו מע"כ חיוני מילוני - הוא שט לבנה 2 כדוקים וכו' הוא וכלה לחוק חוקי וסוד, שאולטא קו, הכנסה לוצתה צמנה ליתן דחוקקה חו"י - לפי האדם חוקים רגלים הנם דכדע צמין (?)

5) שפוטק - אלו מע"כ מזהר ח"ס אשר דע"כ וע"כ להפסקי דמיון אך שיעור צמח - ורחמיים לא מצון דמיון מבנה או מודעה דאחר מע"כ אלושפוטק - העיון כשטיגה שפוטק שלט ח המסוקן - השפוטק, כמו מדחני הטל האחרים, השלונתה דמיון השלים. מיון חוזר הקדמות $\frac{3}{3}$ ח"ס שפוטק - דמיון דמיון - דמיון ח"ס אלו השפוטק המודעה והעונות - ומוצא שהוא ח"ס כדע"ל דמיון צד - וע"כ אחרי אמון הצדוק דמיון - לבין, הפ שפוטק - השפוטק אינה מפרחה וכו'

ההגה' דמיון

סמכו דהמ $\leftarrow$ מעט מצניח, ידע כי דהמ ינח אכסל חוקים אשר סמרוק חלל.
וק - דהמ יכח ארסע אשניש ויארח הצביח קמ דנאנע לצבויה אשר אינ
מנוי'ג דחוקי חוספ החכלס - אשר ע ק, דחקרה החוק הנ'ג, יש לצדוק האנ ק'ג
יבסל/ישנה אלא א דע דעל יכולא אשור דזורה שיפטה -
פטר מונה -

$\frac{28}{110}$

אשור מקצת'ה $\leftarrow$ נק'ין רפ'ים $\leftarrow$ האם ראוי ארון לעברה דה הנשוא המצודק חוא
אנשי'ם אשר מחוי'ם סכנה אכסלון אצרות המצונה וסכנה רח'י אצ'ים? אכ'ן
אנשי'ם אלו חוז לא מאשור דצדק ומ'ים רק נחקוק'!

שמ'יו $\leftarrow$ אין נאני'ם, וכאז כי אין שוחו (אך דמ אין סכין פשיעה ספצוסי'ם)
מיו'ה חלופים $\leftarrow$ אלו ראוי לפני הפניה לדל'ג לכס'ג דצרכים פלמאנס'מ'ג אש'ה א'
החוק הנ'ג א א'פחה להכיר דז חורא ספצוסי'ם ככא מרה'ה נבו אק'ה
אז'ג, כי חבו הסע'ל הני'ם מפורט ויש ליא'ה כול'ג ~~ה'ים~~ ישישו.

צורה אחרת $\leftarrow$ צ'ח נ'ג דו האק'דו'ה לצבויה הסצרת סונה, ולא דנ'ג ספצוסי'ם פ'סא'
כיצו'ה חוקים אצ'ה ~~מ'פיה המצורה~~ - אצ'ה ח'ה חוא אצ'ם ח'מ'ן דמ'כר (צו'ו די'ים
וכס'ם) אשר משפחה, ב'ורה לפ'נה ומ'ה איו'ן צ'כ'ה א'ה השא'פ'ם. מ'ג'ם שא'ן מ'ורה
קוקר'ט' - א'ג דפ'ג האק'דה אצ'מה הצ'חה נ א'יו'עה חוקיה נק'וד כי אצ'ה שיפ'ה ח'פ'ו
ח'ג'ם פ'ס'ים, א'ם צ'ח ש'ג'ה צ'ולמ'ה הש'חה דל'ג יצ'ון - צ'וח ש'אל'ה מ'יו'ה ח'סוד'ה-ח'ול'ה
צ'בויה אצ'ם א'למ'וס'מ'יו'! שפ'ט'ה - כ'יו'ג, ס'ק'דה לא שפ'טה א'ם ח'יא פ'לופ'ה או ח'ד'ם צ'ומ'נס'ים
מ'חנה (ש'מ'ג'ה) א'ן, כ'יו'ג ס'פ'יה א'ח' פ'צ' מ'ג'ן ה'נה פ'לופ'ה וס'ך צ'ה ד'חורא ד'ה'ל' הא'ם
כ'או' ש'ל'ג' י'ע'וד ד'ח'ל'מ'ה ח'וקר'ט'ה ש' ד'ה'מ'?' צ'ה וכו' לח'ו'וד ע'ר'ט ד'צ'ק'דה

אי'ם כי דל'ג צ'ון דל'ג ד'ש'ה האק'ט'ד'ט' - המ'ג'דה ו'ח'ורה ש' ע'ל'ה ח'ס'
ד'כ'ה ח'וק' $\leftarrow$ פ'מ'אל'ה - ד'פ'ג מ'ג'נ'י ח'ו'וס' - ח'ק'לה ד'צ'רה נ'כ'א, אי'נו'ה כי ח'פ'וד'ורה נ'כ'ר
ד'ת'ג'י (מ'ני'ם - מ'ח'וג'ה - ח'א'ם מ'צ'דה ר'ש'נו' א'ו פ'ס'טה? פ'צ'ה - כי מ'צ'דה א' ח'וק'ג
צ'ו נ'כ'ה ש'ע'יה משפ'חה ופ'ל'י, א'ך א'ל' צ'ח'ו ש'וני' - ש'וס ש'מ'צ'וד ד'וס'ג'ה ח'ס'דה ופ'ל'י ח'ע'פ'יה
מ'אל' - ד'ש'ם צ'ח'ו ש'וני' - ח'א' צ'י'ן ח'יו'ג ד'חו'י' (ו'כ'ח ח'וק' ד'ש'ל) ד'ש'ם צ'ח'ו' פ'ס'טה, א'ז'ח'ן
ח'וק'מ'ורה: הא'ם י'ש'נה פ'צ'ה? - י'ש'נה פ'צ'ה וחו'י' - כ'יו'ג ח'א'צ'ם ו'ח'וח'ו'ה - א'פ'י ע'
2 - א'ן פ'וג'ס'ים ד'ח'יו'י, ד'ש'ס'ם א'ו ד'כ'א'ג'ו' ש' א'צ'ם ד'ש'רי ח'א' א'צ'ם! וכ'ר נ'ק'וד ד'פ'ג'

ח'וד'ג ח'צ'ד'ול'ו נ' ע'וני'ים כי - ע'וני'ו ח'יו' ד'ג'ד'ר ח'ס'לה ש' ח'א'צ'ם א'ז'ן א'ל' ק'ד' כי
א'ך (כ'א'ר "א'ן ד'ה ח'ק'ע'נו'יה א'ו ע'וני'ו פ'ק'ד'ר'
ל'ם נ'כ'ס ח'א'צ'ס ח'יד'וני'ים - כ'יו'ג ד'ש'ר י'ס'ד ד'ן צ'ה ד'ש'ל'ה - י'ש' ח'א'צ'ם ש'א'ל ל'ם
ח'ק'ד'יה - ח'כ'א'ז' ש' צ'ו' ס'ט'מ'ן כ'יו'ס נ'פ' א' משפ'ח - כ'י נ'כ'ס כי ע'וני'ים ח'א' ד'ד'ו'וד י'ס'
א'ך (כ'א'ר "א'ן ד'ה ח'ק'ע'נו'יה א'ו ע'וני'ו פ'ק'ד'ר'
ל'ם נ'כ'ס ח'א'צ'ס ח'יד'וני'ים - כ'יו'ג ד'ש'ר י'ס'ד ד'ן צ'ה ד'ש'ל'ה - י'ש' ח'א'צ'ם ש'א'ל ל'ם
ח'ק'ד'יה - ח'כ'א'ז' ש' צ'ו' ס'ט'מ'ן כ'יו'ס נ'פ' א' משפ'ח - כ'י נ'כ'ס כי ע'וני'ים ח'א' ד'ד'ו'וד י'ס'

שפת הנידון. מנג'ר - סמך האנשים של דמיון המצב ושורה סביב המעבר המצוי. ומסובגיו.

האם תפסנה היא כזין? אזה ספר משורר מניחה, ולכן על הפעלים שמוזר דמיון הקבלה:
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה

המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה

המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה

המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה

המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה

המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה

המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה

המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה

המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה

המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה
המנייה של הכמה